

сѣмъ ударила ржж на чуздо иѣщо, какъ можа сега да взѣма вѣщъ принадлежаща на оная, която многожди мя е благодѣтельствувала? Баща ми много пѣкти мя е свѣтувалъ че не трѣба да взимамъ вѣщъ коя-то не ми принадлежи, хотя и да не струва за нищо.

Въ нея минута старецътъ като видѣ Графинѣжъ Амаліѣжъ да тича брѣзо, спусна сятвърдѣ смѣтенъ да научи причинѣтъ, и, праведный Боже! Какво да права рѣче тя, като ся захвана за подлогътъ. Тонѣтъ на разговаряніето бѣше такъвъ, щото злощастный старецъ като непознаваше що значаха тѣя, поразенъ падна занесенъ на единъ столъ; подиръ мало же като ся свѣзъ каза: Чудо, кражбата на една такава многоцѣнна вѣщъ е грѣхъ смъртоносѣя! Напомни си четвъртѣжъ заповѣдъ на създательтъ ни, която ни казва: Не укради! Като ни заповѣдва Богъ това, неразумѣва че крадецътъ трѣба да отговори и ся оправдае само предъ человекътъ, но и предъ неосѣдимый судѣя отъ когото нищо ся не укрыва. Ако въ минутата на гнусното това пожелаваніе забрави творецътъ си, ако прильстена отъ блѣсъкътъ на многоцѣннитѣ камацы забрави свѣтытъ на старыйтъ си Отецъ и положи ржжжтъ си на прѣстенътъ, признай ся, и отдай го. Като ся исповѣдашь и разскаешъ искренно получавашъ исправленіе нагрѣхътъ, когото сътвори.

Когато старецътъ приказваше Марія проливаше горчивы сълзы и отговори задавано: Заклѣ-